

Kjære Langeland

Ang. Krigsmarinenes enheter av små hurtiggående fartøyer bygget av tre.

Fra noen år før krigen forfektet Reimers at små meget hurtiggående fartøyer var et av de fornemste forsvarsvåben vi hadde for å forsvere vor kyst imot en landgang.

Ved Britenes meget sterke utbygging av M. T. Båt våbenet efter frigjöröngen kan sluttes at dette Reimers syn på denne type fartøyer slog helt til i praksis i den 2 den verdenskrig.

Vedlagt et utklipp fra Morgenbladet som viser at britene nu driver åvelser med å ta imot flåteenheter i åpan sjö med M. T. Båter.

Som för meddelt var det i januar 1938 jeg förste gang henvendte mig til marinen for å få dem interessert i å bygge ut et sådant forsvar. Men jeg mötte en absolutt mangel på interesse.

Min skriftlige henvendelse fikk jeg i retur med det oversendte meget interessante materiale. Marinen hadde ikke engang umaket sig med å journalføre det. Ved opprydning finner jeg nu mit orginalbrev av 12/1-38 til Admiral Otto. Brevet vedlegges.

Den i brevet nevnte 45 knops M. T. Båt var helt uten interesse.

Vel den eneste marine i verden, bortsett fra Sveits som ingen marine har, som ikke var interessert i denne fartøystype.

Jeg henvendte mig da til Sjöfartstidende og bad om en journalist kunne intervju Admiral Otto og av dette intervju som ble inntatt i Sjöfartstidende fremgikk det at det var artilleriskib som hadde interesse. *Jeg fikk det også skriftlig fra marinen.*

Efter utbrudde av den 2 den verdenskrig tokk jeg spørsmålet meget energisk opp igjen.

Hos Advokat Erichsen ligger der gjenpart av mit forslag til den norske marine til forsvar av norskekysten med enheter av disse små hurtiggående fartøyer. (Dette forslag faldt også i tyskernes hender).

Såvidt jeg husker så var der 6 alternativer for armering og bruken av fartøyer med en dekkslengde på 15 meter.

Med 1000 HK. ville disse fartøyers fart bli ca. 45 knop. Den samme fart oppnår de britiske 19,5 meters M. T. Båter med 2000 HK.

Jeg har endel tegninger som jeg vedlegger.

B. 103.

Dette er en liten M. T. Båt med et skud. Det er en så liten og ~~hurtig~~ hurtig båt at det er det rene sjansespil om den vil bli rammet av fly når den er i aksjon. Mulighetene herfor er nøie drøftet sammen med 2 ~~Britiske~~ RAF. offiserer som jeg fikk inngående konferenser med gjennom Den Britiske Legasjon i Oslo.

Når båten angriper hvad enten det er et transportfartøy eller et panserskib så har den en fart på ca. 45 knop og meget stor manøverdygtighet. Den er da meget vanskelig at få en treffer på, da skibet som angripes ikke vil rekke at innstille sit skyts på den før den igjen har forandrett rettning.

Torpedoen innsiktes efter båtens midtlinje over stevnen og skytes ut agterover, og med torpedoens agterspiss først.

Finnen som setter torpedoens maskineri igang ved at den slår ind når torpedoen berører vandet vil starte den på vanlig måte og torpedoen vil gå under M. T. Båten og i den rettning som M. T. Båtens stevn hadde i utskyttningsøyeblikket. M. T. Båten viger jo også straks efter skuddet tilside og ser at komme sig bort så snart som muligt.

Dette fartøy er ikke beregnet på at møte en fiende i åpen sjö. Men dog i god tid før fienden kommer på skudhold av marinens torpedobatterier på kysten. Dette skulle således bli torpedoforsvar nr. 2 angriperen möter, da jeg forutsetter at de sjögående M. T. Båter med 6 torpedoer allerede har været i föling med fienden. Alt hvad der er utlagt at undervandsminer går disse grundgående fartöyer over og behöver ikke å ta hensyn til de utlagte minebelter.

Vore gamle torpedobåter bygget i 1898 og 1900 av jern og hvis topfart var 16 a 17 knop stakk såvidt jeg husker 2,80 meter. De var også meget slette at manurere tiltrods for at de fikk påsatt en styrtfinne på kjölen ca. 1/3 part inn fra forstevnen. Reimers båtene stikker ca. 3 fot (3/4 meter) og snur så at si på 5 ören.

Jeg tilböd mig at bygge skrogene på 15 meterne for ca. kr. 60,000,- per stykke. Hertil kommer motorer og armering.

B. 308 .

Dette er et spesialfartøy for U-båt jakt. For torpedoer er det usårbart da det er så grundgående, og er heller ikke med sin store fart

og bevegelighet et brukbart mål for en torpedo. En undervandsbåt kan kun beskytte angriperen i overvandsstilling, og det vokter den sig vel for så klossett og ubehjelpelig den da er.

Det at de høie herrer i Marinestyret fikk sig forelagt forsvarsplaner av en lægmann som hverken var offiser eller ingeniørutdannet passett vel dårligt. Sådant töis kan de vel for skams skyld ikke fremlegge med en evt. anbefaling.

Herrenes syn kan nu ha forandrett sig, så spørsmålet igjen kan bli tatt opp og da på bakgrund av de erfaringer den 2 den verdenskrig har gitt.

Det måtte da være i et intimt samarbeide med Starling Burgess, den amerikanske marines förste konstruktör när det gjelder disse små hurtiggående fartöyer. Men der måtte först konferes med Reimers derom.

När saken min er ferdig så var det en oppgave at gå ind for.

Ved samarbeide Vulkan- Soon kan ~~Sööm~~ intet annet yachtverft i landet på langt nær fremstille så meget selv av det som skal til som vi kan. På Vulkan er der stöperi- plateverksted og et meget moderne maskinverksted. Tubene til torpedoene kan feks. Vulkan fremstille. Vi kunne lave en morsom og lönsom bedrift og levere billigere end noen av de statsdrevne bedrifter.

Jeg synes det må ha interesse for forsvarrett at jeg nu legger verftet helt tilrette, så det ved et evt. krigsutbrud kan påta sig at reparere og overhale, med stor kapasitet, marinens flåte av denne type fartöyer. Idag har marinen intet sådant verft.

I fredelige tider kan verftet alltid holde sig a jour med utvikklings på dette område og ellers bygge bedriften videre ut for eksport av lystfartöyer.

Begge disse grene av båtbygging går så godt hånd i hånd. Begge forlanger absolutt presesjonsarbeide. Det er nemlig 2 adskilte fag yachtbygger og vanlig skibstömmermann som bygger bruksfartöyer av tre.

Bilag

Venligst.